

La primera espurna d'Enric Hernàez

Estrenem el nou clip del músic, «Soc l'estrella que brilla»

Enric Hernàez

Enric Hernàez segueix descobrint les cançons que va crear durant el confinament, la primavera d'aquest 2020. Fa just un parell de mesos en coneixíem la primera, "Plou tant que fins se m'ha mullat el cor", i avui, amb menys melangia, però amb el mateix viatge intimista, estrenem "Soc l'estrella que brilla", amb clip de Juan Miguel Morales i Guille Pérez.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=TA8nWEPIg1A>

La cançó que **Hernàez** presenta avui és un ball entre la quotidianitat i allò més terrenal -amb escenes aparentment anodines com treballar a l'hort o "els lladrucs d'un gos"- i l'abstracte i universal, simbolitzat amb la mateixa estrella que brilla i "l'espurna del big bang" -en què es personifica el músic-, i amb referències a artistes com Defoe o Camus. El mateix autor l'ha descrita com un "passeig que va fer el meu cervell mentre jo era tancat a casa. I va tornar amb una cançó." El videoclip que l'acompanya combina i superposa imatges enregistrades a l'Estudi Bonsò de Barcelona amb fotografies preses pel mateix **Hernàez**.